

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3
 Negyedévre 1 frt 50 kr
 Bérmentelen levelek
 csak ismert keszektől fo-
 gadtatnak el.
 Kéziratok nem adatkak
 vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilatkozat minden gar-
 mondó díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE

(Megjelenik minden vasárnap.)

HÍRDETÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetéseknek:
 Minden egyes szó után 1kr.
 Aazonfelül bérlet 50 kr.
 Kiemelt, diszkrét a kör-
 zettel ellátott hirdeté-
 nyekért törmérték szerinti,
 minden 1 centimeter
 után 3 kr. számítottak.
 Állandó hirdetéseknek
 kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetéseket a „Zemplén”
 nyomdájába küldendők.

HIVATALOS RÉSZ.

Zemplénvármegye központi választmányának
 S.-a. Ujhelyt, f. 1887. évi ápril 21-én tartott
 üléseiből.

Olvasatott a nmlgu m. kir. belügyministe-
 rium 21116/87. számú körrendelete, melyben az
 1888. évre érvényes birandó névjegyzékek ki-
 igazítására szükséges munkálatok és általában az
 ideiglenes és állandó évenkénti választói névjegy-
 zékek összeállítására körüli teendők elsoroltatnak
 és azok szoros figyelemben tartására a központi
 választmány utasítatik.

Ezen körrendelet 20 példányban többszörö-
 sített, mindenik összeíró küldöttség elnökének,
 a megyei alispán, mint közp. vál. elnöknek, a
 közp. vál. jegyzőnek és kebelbeli kiadóknak a hi-
 vatalos közlőny utján pedig a vármegye közön-
 ségének ahhoz leendő alkalmazkodás és az abban
 megjelölt törvényes teendők megtétele tekintet-
 ből kiadati határozatott.

Kmf.

Bajusz József,
 kpti jegyző.

Matolai Etele,
 alispán kpti elnök.

21169. sz. II.

M. kir. belügyminiszter.

Körrendelet.

Az országgyűlési képviselőválasztók 1888.
 évre érvényes birandó névjegyzékének kiigazi-
 tása érdekében szükséges munkálatok az 1874.
 évi XXXIII. t. cz. 40. § a értelmében a f. évi
 május hó 1-ső napjaiban indítandók meg.

Habár az 1874. XXXIII. t. cz. már több
 mint tizenkét év óta van hatályban és a közp.
 választmányok általam úgy az idézett t. cz., mint
 az azzal kapcsolatos egyéb törvények főbb hatá-
 rozmányaira minden évben külön és idejekorán
 figyelmeztettek, mégis folyton kell tapasztalom,
 hogy egyes központi választmányok még most
 sincsenek teljesen tisztában a névjegyzékek éven-
 kinti kiigazítása körül követendő eljárás iránt,
 amennyiben az 1886. év folyamán is sajnosan
 kellett látnom, hogy a kiigazítási munkálatok
 egyes helyeken nem az 1874. évi XXXIII., az
 1875. évi VI. és 1876. évi XVIII. t. czikkekben
 foglalt rendelkezéseknek teljesen megfelelő módon
 és a törvényileg megszabott záros határidők szi-
 goru megtartása mellett, teljesítettek, sőt némely

központi választmányok részéről nagyobb mérvű
 mulasztások is követték el.

Ily körülmények között a törvények pontos
 végrehajtása tekintetében a tisztában álló fel-
 ügyeleti jog és kötelességnél fogva, az előjelzett
 munkálatok megindítása alkalmából ezáltal is
 figyelmeztetni kívánom a központi választmányt
 az 1874. XXXIII. és az 1876. évi XVIII. t. czik-
 keknek a névjegyzék kiigazítása körüli eljárást
 tárgyazó főbb rendelkezéseire.

Ezen főbb rendelkezések, melyektől eltérni
 a törvény kötelező erejénél fogva semmi szin
 alatt sem szabad, a következők:

1) A névjegyzék évenkénti kiigazítására szük-
 séges intézkedéseket a központi választmány min-
 den évben május hava első napjaiban köteles
 megtenni. (1874. XXXIII. t. cz. 40. §.)

2) E célból központi választmány évenként
 minden választó kerületre nézve három tagból
 álló egy, vagy a szükséghez képest több küldött-
 séget választ és meghatározza az időt, mely alatt
 ezen küldöttségek az összeírás munkálatokat az
 egész választó kerületben befejezni és a központi
 választmányhoz beterjeszteni kötelesek. (1876.
 XVIII. t. cz. 1. §.)

3) Az összeíró küldöttségek a kívánt kimu-
 tatásokat oly időben kötelesek befejezni, hogy a
 központi választmány ezen kimutatások alapján
 a névjegyzék összeállítását június hó 15-ik nap-
 ján megkezdhesse. (1874. XXXIII. t. cz. 40. §.)

4) A választó kerület összes választóinak
 ideiglenes névjegyzéke a központi választmány
 székhelyén, az egyes város- vagy község választó-
 inak ideiglenes névjegyzéke pedig az illető vá-
 rosban, nagy községben, körjegyzőségben tétetik
 ki közszemlére. (1876. évi XVIII. t. cz. 2. §.)

5) A központi választmány evégből a keru-
 let minden városának, nagy községének és kör-
 jegyzőségének saját választói ideiglenes névjegy-
 zékét másodpéldányban megküldi s ez alkalommal
 az állam hivatalos nyelvén és a szükséghez ké-
 pest a választó kerületben tömegesen használt
 más nyelven is hirdetményt bocsát ki, melybe
 felveendő, hogy az ideiglenes névjegyzékek hol
 és mely időben (meddig) lesznek közszemlére
 kitéve, továbbá: hogy az ideiglenes névjegyzék
 ellen az 1874. XXXIII. t. cz. 44. és 45. §§-ai
 értelmében írásban felszólalni, a felszólalás ellen
 pedig észrevételt tenni lehet s végül, hogy a fel-
 szólalások és az azokra tett észrevételek hol és

mely határidő alatt (lásd az 1874. XXXIII. t. cz.
 53-ik §-ának második bekezdését) adandók be.

Felhivom egyébként a központi választmányt,
 hogy a most érintett hirdetményt annak kibocsátása-
 kor egyidejűleg ide is mutassa be.

6) A központi választmány aként köteles
 eljárni, hogy az ideiglenes névjegyzék legkésőbb
 július hó 5-én közszemlére kitéthessék. (1874. évi
 XXXIII. t. cz. 53-ik §-ának első bekezdése.)

E helyütt figyelmeztetem a központi választ-
 mányt, hogy az ideiglenes névjegyzéknek, tekin-
 tetül a felszólalások és észrevételek beadhatására,
 illetőleg elfogadására megszabott határidőkre (ju-
 lius 5-től 15-ig, illetőleg július 16-tól 25-ig) 20
 napon keresztül, tehát július 5-től 25-ig kell
 közszemlére kitéve lenni.

7) Névjegyzék kiigazítása iránti kérvények,
 vagyis a felszólalás minden évben július hó 5-étől
 15-ig adhatók be; az ezekre tett észrevételek
 pedig július hó 16-tól 25-ig fogadtatnak el. (1874.
 évi XXXIII. t. cz. 53. §.)

8) A felszólalások és észrevételek felett a
 központi választmány minden évi szeptember hó
 1-étől 20-ig köteles határozni. (1874. évi XXXIII.
 t. cz. 48. §.)

9) A központi választmány a felszólalá-
 sokra vonatkozó határozatai szeptember 20-tól
 30-ig teendők ki közszemlére (1874. XXXIII. t.
 cz. 49. §-a) s a most idézett szakasz a) b) és c)
 pontjaiban érintett esetekben a határozatok azok-
 nak kézbesítendő, kiknek választói jogára a ha-
 tározat vonatkozik.

10) A központi választmány a felszólalá-
 sok vagy az észrevételek felett hozott határozatai
 ellen intézett felebbesések, a közszemlére történt
 kitélt követő 10 nap, vagy a kézbesítéstől szá-
 mitott tíz nap alatt nyújthatók be. (1874. XXXIII.
 t. cz. 50. §.)

11) A központi választmány a megelőző
 pontokban megszabott eljárást november 1-éig be-
 fejezni s a felterjesztést a kir. kuriához megtenni
 köteles. (1874. XXXIII. t. cz. 54. §.)

12) A kuria határozatai alapján a központi
 választmány a választók névjegyzékét kiigazítja
 s azt a belügyminister által megszabott minta
 szerint véglegesen megállapítja; a véglegesen
 megállapított névjegyzékből egy hiteles példány
 a belügyministerhez terjesztendő fel, egy teljes
 példány pedig a választási székhely hatósági le-
 veltárában helyezendő el, ezenkívül a választó ke-

TÁRCA.

A fény árnyai.

— „Zemplén” eredeti tárcája. —
 Irta: Ilona.

hosszantartó, borongós lány idő után ki-
 derült az ég a főváros fölött s fagyosan
 mosolyogtak alá a csillagok. Finom csil-
 logó jégkéreg képződött az utcákon, me-
 lyeken csak lassan és óvatosan haladtak a külön-
 fele járművek sorai.

A Sugáruton végig fényes sorban égtek a
 gázlámpák, megvilágítva a tarka szin pompában
 ragyogó kirakatokat, a tolongó embertömeget,
 mely, mint az ár hömpölygött a villamfényben
 uszó operaház felé.

A bérkocsik és magánfogatok fényes sorla-
 lat képeztek, a középen ketté választva a töme-
 get, mely báméskodva nézett be a kocsik abla-
 kain s megjegyzéseit szórta az ékszerektől ragyo-
 gó hölgyekre, kik könnyű báli ruhákban resz-
 ketve ültek a kocsik duzzadó vánkosain.

Egy-egy rikító színbe öltözött »Harlekin» is
 volt látható a tömegben, ki durva élceivel igye-
 kezett utat csinálni magának s »Bébé» jelmezben
 öltözött nőnek, kit karján vezetett.

Az operaház portása, nála szokatlan gyors-
 sággal nyitá föl a kocsik ajtait, hogy kiszállni se-
 gitse a gazdag öltözetekben egész vagyont képví-

selő ékszerekkel feldiszipve érkező fővárosi szé-
 peket.

A hányszor valaki kocsiját elhagyta, fiatal
 sápadt arcú, vézna gyermek-leány lépett elő a
 márványoszlop árnyából s a hidegtől reszketve,
 gyöngye hangon kínálta hóvirágait.

De a fényesen öltözött hölgyek nem ügyel-
 tek reá s közönyös arccal haladtak mellette el.

Fiatal uracsok sietve ugrottak ki a kocsiból,
 nem hallgatva kéré szavaira, mert minden perc
 drága most, hol egy rég óhajtott »rendez-vous»
 forog kérdésben. A operabál legalkalmasabb hely
 erre. Titokzatos némaságban suhan el egy-egy
 fekete csipke dominó a páholy-sorok alatt s lo-
 vagja karján csakhamar eltűnik a labirinth-szerű
 folyosók és logékban.

Lassan ritkulni kezd a kocsisor. Az opera-
 bál tetőpontján áll s a fiatal, sápadt arcú virág
 árus leány még egy fillért sem kapott. — —
 Mély levertség látszik arcán s dideregve húzódik
 vissza a márvány-oszlop árnyába.

»Oh ezek a gazdagok!» — suttojga egy el-
 fojtott hang; mellette: »Minő boldogok ők s
 mennyire gyűlölöm őket! mert mig a szegény
 nyomorog, küzd, fárad; addig ők úsznak a gyö-
 nyörben; csak mosolyogni tudnak, de sirni...
 soha! Nézd! nézd most érkezik B... báróné,
 a szép, a fiatal dúsgazdag özvegy. Palotájának
 fényéről nem győz beszélni a világ; estélyeire
 mesés összegeket pazarol. A hová lép, hódolók
 serege kíséri... Oh csak egy rövid nap lehet-
 nek az ő helyén, szívesen odaadnám érte élte-
 met. Nézd a gyémánt diadém mint tündöklök fején.
 Oh! mily szép! — mily szép!

A fonyadt arcú, sápadt, rongyos asszony
 önkénytelen bámullattal nézett a büszke szépség
 után, ki fehér prémjébe burkolva lassan haladt
 föl a déli növényzettel ékített lépcsőkön.

»Késő érkezik báróné! Szabad karomat
 ajánlanom?» — mondá H. gróf, egy öreg roué,
 ki szelleműs modoráról volt ösmert.

»A társaság épen most hagyta el a páholyt,
 sétát tesznek a teremben. Parancsolja, hogy föl-
 keressük őket?»

»Köszönöm, nem. Fáradt vagyok, migré-
 nem kinez, inkább vonuljunk páholyomba. Így...
 s most foglaljon helyet gróf. Én az árnyat kere-
 sem, a fény sérti szemem.»

A vörös bársony függöny félig eltakará jú-
 női alakját, melynek szabályos szépségét élesen
 tüntette fel ruhájának fehérsége, mely nehéz se-
 lyem ráncokban hullt alá. Nyakát drága arany
 ékszer köríté, fejét fáradtan támasztá a páholy
 aranyozott falához s bágyadtan nézett le a tolongó
 tarka tömegre.

»Nem jól érzi magát asszonyom?» — kérdé
 H. gróf azon őszinte részvétellel, melyet minden
 szép nő iránt érzett. Kíváncsi volt tudni, e szokat-
 lan rosz kedvet mi idézhette elő. Az okot most
 az egyszer nem a nála megszokott, a »cherches
 la femme» uton kereste, de ellenkezőleg »cher-
 ches le chevalier servant» volt most jelszava. —
 Mi történhetett köztük, fűzte tovább gondolatait a
 gróf. Hisz Félix herceg nagyon ügyes udvarló
 és gyönyörű szép férfi; meghódítani neki egy női
 szívet nem lehet nehéz; vagyona igaz, hogy ke-
 ves van, de annál többel rendelkezik a szép B...
 báróné s így a kopott hercegi címert újra meg-

rület minden városának, nagy községének és körjegyzőségének saját választóinak kiigazított névjegyzéke egy példányban szintén megküldendő. (1876. XVIII. t. cz. 3. §.)

Ezen alkalommal azon indokból, hogy az igazságügyminiszter ur az 1884. évi december hó 17-én 53089. sz. a. hivatali elődömhöz intézett átiratában arról értesített, miszerint a kir. kuria az országgyűlési képviselő választásra vonatkozó választói jogkérdésében számtalanszor találkozik a hozzá felebbezett felszólamlási ügyekben a központi választmányok oly határozatával, melynél fogva az illető választó azon okból hagyaték ki a választók névjegyzékéből, mert nem igazolta, hogy adóját lefizette; figyelmeztetni kívántam a központi választmányt, hogy miután az 1874. XXXIII. t. cz. 29. §-a szerint a választók névjegyzéke hivatalból állítatik össze és évenként hivatalból igazittatik ki, az adók kivetése és az azok befizetéséről szóló adatok pedig, melyekből az adóhátralék fenforgása iránt is meggyőződést szerezhető ugyanezen törvény 33. §-a szerint a központi választmányoknak rendelkezése alá bocsátandók, felügyelettel legyen aziránt, mikép a törvénynek erre vonatkozó rendelkezései pontosan megtartassanak, nehogy a választók, illetőleg az egyes felszólamlók az említett eljárás miatt felesleges bizonyításra és jogorvoslatnak igénybevételére kényszerítsenek.

13) A névjegyzék végleges összeállításának az előbbi pontban említett helyeken leendő megküldésének záros határánapja minden évben december hó 30-ik napja (1874. XXXIII. t. cz. 54. §-a), elvárom tehát a központi választmánytól, hogy szigoruan ügyelni fog arra, miszerint ezen záros határánap pontosan betartassék.

Nem volt ugyan eddig konkrét panaszról tudomásom, mindamellett ez évben is figyelmeztetem a központi választmányt, hogy az 1874. évi XXXIII. t. cz. 115. §-a értelmében a névjegyzékre vonatkozó összes beadványok, kivonatok, bizonyítványok vagy egyéb okiratok, bélyegmentesek és díj nélkül szolgáltatandók ki.

Felhívom azért a központi választmányt, hogy felügyelettel legyen arra is, miszerint a törvény ezen rendelkezése szintén pontosan megtartassék.

Kijelentem továbbá e helyütt, hogy okvetlenül megkívánom, miszerint a véglegesen összeállított névjegyzék megfelelő hitelesítési záradékkal, a záradék pedig a központi választmány elnökének és jegyzőjének sajátkezü aláírásával legyen ellátva.

A véglegesen összeállított állandó névjegyzék külső kiállítását illetőleg ismételen meghagyom a központi választmányoknak, hogy a névjegyzéknek a választási székely hatóság levéltárába megküldendő és hozzám felterjesztendő példányai ne egyes külön álló ivatekben, hanem választó kerületenkint lehetőleg bekötve, vagy legalább tartósan összefűzve állítsanak össze, az egyes kötetek vagy füzetek pedig lapszámmal láttassanak el.

A központi választmányoknak törvényszerű feladata akként eljárni, illetőleg felügyelni arra, hogy a fentebb idézett törvények rendelkezései, különösen pedig a névjegyzék kiigazítása körüli munkálatok egyes mozzanataira nézve törvényileg megszabott és fentebb megjelölt határidők pontosan megtartassanak, mert azoknak elmulasztása, illetőleg meg nem tartása a választók jogainak csonkítását is vonhatja maga után, elvárom azért

a központi választmánytól, hogy ennek tudatában a törvény szabványainak, illetve a jelen rendeletben foglaltatnak minden esetben pontos megtartását, legszigorubb köteletségének fogja ismerni.

Különösen figyelmeztetem a központi választmányt az 1874. évi XXXIII. t. cz. 90. §-ára, melyszerint a választók összeírásánál a névjegyzék összeállítását és kiigazítását közreműködő közegek valamennyien felelősek, a törvényben megszabott köteleseik pontos és lelkiismeretes teljesítéseért, továbbá arra a körülményre is, hogy a választó polgároknak választási joga ellen elkövetett büntettek és vétségek az 1878. évi V. t. cz. 179. és 180. §§-ai értelmében büntetettek.

Hogy pedig a névjegyzék évenkénti kiigazítására nézve törvényileg megszabott teendőket pontos teljesítése felett a felügyeletet és ellenőrzést a magam részéről is kellőleg gyakorolhassam: szigoru köteletségévé teszem a központi választmányt, hogy intézkedjék aziránt, miszerint minden egyes ülés jegyzőkönyve mindenkor lehetőleg már az ülést követő napon, legkésőbb azonban az ülés megtartásától számított 3 nap alatt hozzám mulhatlanul felterjesztessék.

Megkívánom továbbá, hogy az egyes ülésekről vezetett ülési jegyzőkönyvek folyó római számokkal (I, II, III, stb. ülés jegyzőkönyve) az azokban foglalt határozatok pedig amint eddig is történt folyó arab számokkal láttassanak el.

Nem hallgathatom el elfelyűt, hogy a múlt évben is gyakran volt még alkalom tapasztalni, miszerint az ülési jegyzőkönyvek központi választmányok részéről nagyon pongyolán vezetettek. Minthogy az ülési jegyzőkönyvek célja az, hogy azok a kiigazítási munkálatoknál követett eljárás egyes mozzanatainak, továbbá az ülések lefolyásának s a hozott határozatoknak, szóval úgy a központi választmány, mint az 1874. XXXIII. t. czikkben érintett egyéb közegek működésének hü és világos képét nyujtsák, felhívom a központi választmányt, hogy a szóban lévő jegyzőkönyv szövegeztetésére különös gondot fordítson.

Tekintettel az 1874. évi XXXIII. t. cz. 1. §-ának a választók életkorára vonatkozó rendelkezése valamint a választók netalán kétségbevonat személyazonosságának megállapításának megkönnyíthetőségére, ezáltal is figyelmeztetem a központi választmányt, hogy a névjegyzéknek az életkort feltüntető rovata minden egyes választóra nézve lehető legnagyobb pontossággal okvetlenül kitöltendő.

Minthogy pedig az ide felterjesztett állandó névjegyzékekből évenként készített szokott sommás statisztikai kimutatások összeállítását nagy mértékben megnehezíti, azon már több ízben tapasztalt és mindig kifogásolt eljárás, hogy egyes választók néha több jogczim alatt jegyzetnek be, a választói jogosultság alapját feltüntető rovatokba, míg ismét némely választónak ebbeli jogczime egyetlen egy rovatan sincs kiüntetve, utasítom a központi választmányt, hogy arra is ügyeljen, mikép a névjegyzék kiigazításánál minden választó és pedig csupán csak egy jogczim alatt irassék be az állandó névjegyzékbe és ezen jogczim az illető rovatan pontosan legyen bevezetve.

Megjegyzem e helyütt továbbá, hogy azon választóknál, kik tisztviselők a jogczim ne csupán az általános „tisztviselő,” vagy „hivatalnok” kifejezésekkel jelöltessék meg, hanem pontosan kiteendő az is, hogy az illetők a tisztviselők melyik

categoryjába tartozik (pl. községi, városi, vármegyei, állami ez esetben mely ministerium vagy hatósághoz tartozó és minő állasu (rangu) tisztviselő, vagy pl. bank, takarékpénztári stb., stb. tisztviselő).

Ugyancsak a fentebb érintett statisztikai kimutatások összeállításánál még legutóbb is tapasztaltatott, hogy több választó kerület névjegyzéke sem folyó számmal ellátva, sem pedig a jogosultsági rovatok szerint kitöltve és összesítve nem volt.

Minthogy pedig a pontosan vezetett folyó szám már maga jelzi a választók számát és a kitöltött jogosultsági rovatok számszerű helyessége első sorban abból tűnik ki, ha a rovatok összege a folyó számmal egyezik, az ily áttekintés pedig a névjegyzék összesítését és így a választó kerületi és főkimutatásokban való egybeállítását tetemesen megkönnyíti; ismételve felhívom a központi választmányt, hogy intézkedjék arra nézve is, hogy az említett névjegyzékek községenként, illetőleg városrészenként összesíttessenek oly módon, hogy az oldalak átvitele folytán mutatkozó végösszeg a folyó számmal egyezzen, továbbá meg legyen az egyes községek, illetőleg városrészek összesítése, ezen összegek összeadásával tüntessék ki az egész választó kerület összes eredménye. Ennek helyessége onnan fog kitünni, ha az egyes községek választóinak utolsó folyó számai ismét összeadtnak s ezen összeadás eredménye a jogosultsági rovatok végösszegével egyezik; végül a választó kerületek szerint nyert összegeknek ismételt összeadása által lesz kitüntetendő az egész vármegye, illetőleg város választóinak főösszege.

Amennyiben időközben valamely rendezett tanácsú város:

nagy illetőleg kis községgé, vagy pedig valamely nagy, illetőleg kis község rendezett tanácsú várossá alakult volna át, különös figyelem fordítandó arra, hogy az 1874. XXXIII. t. czikknek a választói jogosultságra vonatkozó rendelkezése az említett átalakulásoknak figyelembe vételével foganatosíttassék.

A névjegyzékek kiigazításához szükséges összeírás rovatok az 1874. XXXIII. t. cz. 38. §-ában foglalt rendelkezéshez képest a központi választmányoknak kellő számban a f. évi 22312. szám alatt kibocsátott rendelettel küldetnek meg; megjegyezvén e helyütt még azt, hogy az ideiglenes és az állandó névjegyzékek összeállításához szükségelt — az 1874. december hó 28-án 54082. sz. a. kelt belügyminiszteri rendelettel közölt minták szerint készített — rovatok ívek előállításáról, illetőleg beszerzéséről, mint eddig, úgy a folyó évben is maga a központi választmány saját hatáskörében lesz köteles gondoskodni.

Végül figyelmébe ajánlom még a központi választmányoknak, hogy a szigoru takarékoság szem előtt tartása mellett ügyeljen arra is, miszerint úgy az összeíró küldöttségek kirendelésénél, mint a névjegyzékek végleges összeállításához szükséges munkálatok teljesítésénél az államkincstárt terhelő költségek a lehetőségig mellőztesenek.

Hiszem és elvárom, hogy a központi választmány áthatva a fontos feladat jelentőségétől, melyet a törvény a névjegyzék évenkénti kiigazításánál a központi választmányra és annak közgeire ruház, köteletségét a törvények erre vonatkozó szabványainak, valamint a fentebbi utasítá-

lehetne aranyozni. . . Ez a kettő volna a világon a legösszeillőbb pár . . . miért késnek tehát egymást megérteni? . . .

»Parancsolja báróné, hogy folnyissam az ajtót? halványsága megijeszt . . . de a meleg valóban tűrhetetlen itt.«

»Köszönöm barátom . . . a hercegné rendkívül élénk . . . nála ebédelttem . . . rendesen főfájással térek meg tőle; ő egy nagyon jószívű hölgy, de társalgása . . .

»Kitűnő ugy-e? Ő különben egészben egy valóságos „heavy dragoon — manqué” — egészíté ki H. gróf. Sajnálattal hallottam — olytatá — hogy fivére elutazott.«

»Igen kis fia betegedett meg.«

»En csak egy percre láttam, de az izgatottságból következtetve, a melyben volt, azt hittem versenypáripáinak egyike múlt ki.«

B . . . báróné nem felelt, mely hallgatásba kerülve ült helyén a tolongó tömeget vizsgálva.

»Azt hiszem — folytató H. gróf hoszu szünet után — hogy fivére kellemesen vadászott Félixnél?«

»Neki a vadászat mindenütt kellemes.«

Bizonyosan történt valami köztük, gondolá a gróf, figyelmesen vizsgálva az ezüsttel kivarrt lilimokat ruháján.

»Minő remek öltözet! megengedi hogy dicsérjem?«

»Oh kérem nem. A toalettekről való beszéd oly unalmas. Csak azok a nők szeretik ha ruhájukat dicsérik, kik ujoncok az öltözködés terén és nem biztosak a sikerben.«

»Igaza van mint mindig« felelé a gróf mosolyogva hajtva meg magát, de néha önkéntelen

bámulatunk árulónkká lesz. Ne legyen túl szigorú.«

»Valakinek szigorúnak is kell lenni, mert a mai társaság béka-harc, mely a legszebb ruháért fényért versenyez.«

Hogy tudja ezt ön asszonyom ki felette áll minden versenynek? De apropó — gyönyörű régi Pesaró vázákat találtam a Pjccardi kereskedésében, direct Verónából érkeztek. Úgy tudom, hogy megvételre kerestt ilyesmit. Gyönyörű régi edények is vannak nála.«

»Meguntam a vásárlást.«

»Ez a hatalom közönyössége báróné. De hát Paolo a festő hogy teljesíti feladatát termeinek freskóinál?«

»Igazan ideám sincsen róla, de azt hiszem nagyon rosszul.«

»Igen az különös, hogy oly ritkán látunk most sikerült freskókat. A modern festőknek nincsen izlésük, nem tudják a színeket összeválasztani; kezök nehézkés, a finom árnyalatokat nem juttatják érvényre, . . . én a régi iskola híve vagyok, igen mert — a gróf elhallgatott mert e pillanatban a páholy ajtaja föl nyílt, és különben is csak azért beszélt, mert látta hogy a bárónának nem volt kedve társalogni ma. — A függönyt félre toltá egy kéz és Felix herceg lépett a páholyba.«

»A festészetről beszélünk,« mondá a gróf vadászatot tartva a széke alatt clackjára »te többet tudatsz róla mint én. Én csak a régi iskola híve vagyok. Foglald el helyemet mon chér, átengedem egy percre, mert mulhatatlanul beszélnem kell egy ösmerősömmel kit rég keresek s most pillantottam meg.« E szavakkal elhagyta a gróf a páholyt, hová nem volt szándéka vissza térni s belé-

vegyült a tömegbe, mely suttogva és kacagva ragadta magával őt, vig zene hangjainál.

Hirnevés művésznők pompás virágáros jelmezekben kinalgatták jótékony célra virágaikat. Egy szőke fűrtös, angyalarcú nő fantasztikus virágkosárral fején mosolyogva közeledett felé. A gavallérok sorfalat képesek körülte s mindenki igyekezett egy pillantását elnyerni.

»Vegyen a virágaimból gróf úr a szegények javára« mondá lány, behizelgő hangon. Végzetlen szelidség és báj ömlött el egész lényén . . . Ki gondolná e percben, hogy e nő most is csak jól betanult szerepét játsza. Alarcot visel, mely alatt örvény felé vonja lassan, de biztosan áldozatait. Érette kész oda dobni a férfi családját, nejét, vagyonát, becsületét, s ha mindent föláldozott e nő birhatásáért lehull szemeiről a rózsaszín fátyol, — de késő s csak akkor látja, hogy az ábránd véget ért, s posványba juttatta a lidércfény, mely után futott.

És valóban lidércfény e nőnek tekintete . . . fel-fel lobban s újra kialszik midőn a tömegben haladva szeliden kinalja virágait.

»Könyörgök uraim, virágot vegyenek! — vegyenek a szegények javára.«

A fényben úszó páholyokban ékszerektől tündöklő hölgy közönség foglal helyet. Mindenkinnek mosoly ül ajakán és vidám derű a homlokán. Kinek bánata van, nem hozta azt ide s ha van mégis sziv, mely följajdul a ragyogó öltözet alatt, nem tudja azt meg senki; nem jut a szenvedésből a felszínre semmi. Itt mindenki egyformán mosolyog s nem látszik a gyémánt füzértől a szemekbe gyűlt köny ragyogása.

(Vége következik.)

Folytatás a mellékleten.

sok szigorú megtartása mellett legnagyobb lelkiismerettel és a legnagyobb eredménnyel fogja megoldani.

Budapest, 1887-ik évi április hó 5-én.

B. Orey Béla.

A nép legdrágább kincse.

Nincs nehezebb feladat, mint a népélet benső mivolta felett komoly bírálatot mondani. Aki e tekintetben csupán a látzatot s egyes kültények után indulva, nem találja szükségesnek a nép kedélyvilágában mélyebben behatolni és annak leggyöngédebb érzékszáláival közelebbről megismerkedni: nagyon könnyen tévedésbe jut, s kárhóztató ítéletet vesz ajkaira azokkal szemben, akik arra távolról sem érdekesek.

Nincs szándékunkban olyasmi elvek mellett vinni tollharcot, mintha tán népünk általában oly magaslatán állana a vallás-erkölcsi életnek, mely mintaképp szolgálhatna e széles világ népeinek, mert az emberiség egyetemének voltak, vannak és lesznek is az egyéni élet mozzanataiban nyilvánuló botlásai.

A rossz teljes ellensúlyozására s végleges kiirtására még nem lett csálhatatlan módszer a bölcsök által feltalálva! Hanem csakis annyi, ami mellett szót emelni bátrak vagyunk, hogy az a sötét kép, melyet a nép életéről a pesszimizmus tüntet fel a világ előtt, az ecset igen esős árnyalatait hordja magán és nem indokolt minden vonásaiban...

Napjainkban ugyanis gyakran szólnak a lapok a népelet erkölcsi súlyosodásáról. Sokan azt állítják, hogy e lelki kór annyira elharapódzott a nép szellemvilágában, hogy már éppen azt támadja meg s fenyegeti kioltással, ami eddig legdrágább és legféltettebb hirnöke volt: a hazaszeretet és vallásosság tündöklő szövetségét!...

Ezen állításuk igazolásául fennen hivatkoznak az amerikai kivándorlások naponta ismétlődő tényeire...

Való igaz, hogy a kivándorlásoknak ma sincs egészben szünete. És ez mindnyájunknak mélyen fáj!...

De azért mi, akik a nép lelkiéletének legapróbb mozzanatait szálanként igyekszünk felfogni, komoly meggyőződéssel merjük állítani, hogy az idegen földre való kiköltözés folytonos ismétlődése a népelet erkölcsi hévmérője gyanánt nem tekinthető. Legalább nekünk sohasem volt alkalmunk tapasztalni, hogy polgártársaink közül valamelyiknek az elaljasodott hazafiatalanság s vallás-erkölcsi fásultság mutatott volna utat a tenger túlsó felé, sőt inkább hű szeretet s a szent haza földjéhez való rendíthetetlen ragaszkodás, isten iránti bizalom tűnik ki a távol levők minden haza érkező tollvonásából; az a bizalom, mely az édes haza viszontláthatásának boldogító reményét szüli...

Mind ezen jelenségek megnyugtató bizonyosságai annak, hogy a mi népünk híven őrzi még kebelében az őskortól öröklött ama legdrágább kincset: a hazaszeretet és vallásosság boldogító eredményeit!

És hatán valaki e kettős érzemény fejlesztése s ápolásával a lelkésznek is tulajdonít némi közvetítő szerepet: azt hisszük, hogy a közérzetnek nem fog nézetével sérelmet okozni.

A kivándorlások indító okai tehát nem a nép kedélyvilágában, hanem anyagi körülményei szigorában keresendők s találhatók fel. Az idők viszonyai megnehezédtek hazánk felett, a földmivelő és birtokos osztály a terhek ezer-féle nemét hordozza vállain, sokan már-már roskadoznak az anyagi kimerültség ónsulya alatt... Ez az ami a népet arra bírja, hogy más hazában tegyen kizérletet sorsa javítása tekintetéből.

És itt e pontnál már — fájdalom — a lelkész legédesebb szava sem állja ki a

versenyt az anyagi nehéz viszonyok kényszerítő hatalmával!...

Messzire vezetne tárgyunktól, ha a földmivelő és birtokos osztály anyagi körülményeinek részletesebb ismertetésébe bocsátkoznánk, amit pedig különösen azokra való tekintettel kellene tennünk, akik az említettek életviszonyaival csak mellesleg hallanak pár szót.

De legyen elég annyi, hogy a lelkészek és tanítók is igen örvendének annak, ha a kivándorlások korszaka már egyszer bezáródna, mert ez a nép anyagi javulásának lenne óramutatója, amiből az illetőknek is jutna, ha csak ezredrésnyi könnyebülés is!

A hazaszeretet és vallásosság érzetének tehát még eddig nem voltak a lelkészek hanyag ápolói a kivándorlókkal szemben, kitűnik ez abból is, hogy a távollevők mindannyian törekednek hazafiai kötelemüknek annyiban eleget tenni, hogy szerzeményeket ide juttatják a haza szent földére; és adományaikban egyházaikat is részeltetik.

Ha tehát soha senki sem emelne is szót a hazai papság, mint eddig úgy ezután is fog igyekezni a nép szíve és lelke felett meleg szeretettel őrködni és egész odaadással közreműködni a tekintetben, hogy azok közül, akik reá bizáltak, a haza és vallás kárára lehetőleg egy se vesszen el.

De ha a világi férfiak egyike vagy másika kéri figyelmzetéssel fordul a lelkészi kar tagjaihoz: legyen szabad nekünk is a viszonyosság elvénél fogva a lelkészi kar nevében kérelemmel fordulni hon- és vallás-szerető világi férfiaink s honleányainkhoz az iránt, legyenek a lelkészeknek gyámolói mindazon törekvésekben, melyek a hazaszeretet és vallás-erkölcsi élet ébresztésére irányozvák. Legyenek tetteleg pártfogói templomoknak, iskoláknak, mint a hazaszeretet s vallásosság bölcsői s ápoló helyeinek. Ne vonják meg segedelmüket ott, ahol arra valósággal szükség van, hogy hazaszeretet és vallásosságban vetekedve tündökljenek a felekezetek egymás mellett!...

Ilyen segédelmet igénylő egyház most vidékünkön a *bodzás-ujlaki református lakosok gyülekezete!*

Az idő vasfoga mindent megemészti! E megdönthetetlen igazság ónsulya alatt sajog ez idő szerint említett felekezet fája szíve!... Százados templomának falazatai a hosszú évek terhe alatt, s többszöri tűzesetek folytán annyira meglazultak, hogy közrendőri tekintetből a templom használatától a hívek hatóságilag el lettek tiltva. Eszerint a falak renoválása s a boltozat újból leendő építésének szüksége forog fenn...

Most tehát mihez fogjon a 15 szegény földműves családból álló 156 lelket számláló kisdud gyülekezet a mai nehéz viszonyok közt?!

Az 1856-ik évben történt roppant tűzvész alkalmával nemcsak a templom s az egyház minden épületei, hanem az egyháztagok is megsemmisültek — vagyoniilag. Az akkori nyomasztó körülmények folytán adóssági terhet vettek magukra az egyháztagok, mely alól még ma sem képesek kibontakozni.

Más mód hát nincs, mint fokozott önmegadóztatás mellett azoknak jó szívet is felkeresni, kik azon szent óhajást hordozzák kebelükben, hogy e vidék magyar ajkú lakosai nem hogy csupán feltartsák magukat, hanem, hogy napról napra szaporodjanak...

Mínthogy pedig tudva van, hogy vármegyénk a magyaryelv terjesztő egyesület intézményének felkarolásával éppen ezen eszme megvalósulásán működik, e kisdud gyülekezet pedig ezen hazafias ügynek egyik igénytelen, de hű napszámosa: felétek fordulunk vármegyénk hazaszerető fiaisleányai, kérve hogy abból, amit a magyarok Istene rendelkezések alá bocsátott, nyujtsatok némi segédelmet a *templomépítő bodzás-ujlaki ref. egyháznak!*...

A tisztelt szerkesztőséget pedig hazafias üdvözetünk mellett szívesen kérjük: legyen kegyes lapját a gyűjtés eszközlése végett megynk számára megnyitni.*

Málcai

A vármegyei gyűlésből.

A m. h. 28-án kezdődött közgyűlésre az üresedésben lévő tisztai állások választás utján betöltése iránti érdeklődés tekintélyes számú bizottsági tagokat vonzott a vármegye termébe, melyet *Molnár István* főispán lelkes üdvözetrel megnyitván, örömmel értesítette a vármegye közönségét a lendületről, mely a közigazgatás minden irányában tapasztalható. Az a bizonyos közvetlenség és őszinte melegség, melyel főispánunk ily alkalommal szólni szokott, ezuttal sem téveszté hatását, melyre *Viczmány Ödön* főjegyző ékesen tolmácsolta a megye közönségének lelkesedését.

Többi között — valóban figyelemre méltó és a tapasztalatból merített argumentumokkal emelte ki a főispán a vármegyei önkormányzat és választási rendszer előnyeit; szólott arról, mint még mai nap is az alkotmány egyik nagyfontosságú biztosítékáról, melynek apró tévedései számba sem vehetők a bürokrácia nagy árnyai mellett, mely rendszer végleteiben a közélet elposványosodása és a klikuralom nagy mérvű elharapódzásával veszélyeztethetné a társadalmat. Végül a legnagyobb lelkesedéssel ragadta el az esz-medus nyilatkozatok között az együttvoltakat ama cáfolat, mely szerint a legújabb háborus hírek között szárnyaló panszlávizgatások, ily illetékes helyről, teljesen alaptalanoknak jelentettek ki, sőt, amint hangsúlyozva lett, az adott viszonyok alapos reményre jogosítanak, hogy mint egykor, úgy jövőben is, ha a haza veszélyben forogna, bármely ellenség egy táborba fogja találni e vármegye minden nemzetiségét. Megújuló éljenzések után a bizottsági tagok a feltárt urnákhoz vonulván, a szerencsi járás főszolgabírójával négy jelölt közül *Matolay Béla* s. a. -ujhelyi szbiró nagy szótöbbséggel, ötödik árvaszéki ülnökké *Farkas Dezső* megyei aljegyző és annak helyére *Turánszky László* közigazgatási joggyakornak egyhangulag, a Ludovika akademiába ifj. Szirmay Tamás, Szirmay Tam. fia, szótöbbséggel, br. *Gaizler József* s. a. -ujhelyi szolgabírává egyhangulag megválasztattak és ezzel az első nap ülése be lett fejezve.

Második nap,

— ápril 29. —

A tegnapi ülés jegyzőkönyve hitelesítettván, ez alkalmából a szerencsi szolgabírói hivatal átadására határidőül május 2-ika tűzetett ki s annak teljesítésével a volt h. főszbiró közbenjöttével az árvaszéki elnök, tisztai főügyész és Somogyi József biz. tag. bizattak meg.

Az alispán felolvasott időszaki jelentéséből a következőket emeljük ki: A lakosság közegészségi állapota annyiban nem kielégítő, hogy a hólyagos himlő főleg a Hegyalján és a varannói járás több községében már hónapok óta uralg.

A hasznos házi állatok közt ragályos betegségek csak szórványosan fordultak elő. A közbizottsági állapotokat illetőleg a csendőrségi jelentések szerint ezen félre 1 gyilkossági, 13 rablási és 26 gyújtási esetet, azaz gyanút mutatnak ki, a melyek legnagyobb részében nemcsak a tettes, de a tény sem volt megállapítható. Véletlen tüzeset 63 jelentetett be. A vármegyei pénztárak vizsgálata mindannyiszor teljesen kielégítő és megnyugtató eredményre vezetett. A természetben ledolgozandó közmunka a múlt 1886. évben majdnem teljesen ledolgoztatott s így az utak meglehetősen jó karban vannak.

Részletesen foglalkozik a jelentés az ujoncozás eredményével, a melyről lapunk annak idejében már megemlékezett. Utlevél nélkül Amerikába kivándorolt a lefolyt fél év alatt 765 egyén: visszajött 206. A szinai járás főszolgabírája ez alkalommal bemutatott jelentésében összeállítja a járasa területén lévő 7 posta állomásra Amerikából érkezett pénzküldeményeket, a mely szerint azok összesen 62,856 ft és 86 kr-ra rugnak. A folyton szaporodó közigazgatási ügyforgalom alkalmából javasolja az alispán, miszerint

*) A legnagyobb készségi g gel tesszük.

célszerű lenne két köz. gyakornok javadalmazásából egy III-ad aljegyző fizetésére fordítani s ily módon a munkával különben is tulterhelt jegyzői kar teendőin könnyíteni. Ennek indoklásául hivatkozik a köz. iktatóra, melybe ezideig 6800 ügydarab érkezett be s utal több vármegyére, melyek aránylag jóval nagyobb jegyzői karral bírnak.

Ezen jelentés tudomásul vétetett. A III-ad aljegyzői állás rendszeresítése iránt a belügyminis-
teriumhoz az említett értelemben indokolt fel-
irat határozottatott intézetni.

Azon alkalomból, hogy hivatalos helyiség elégtelensége miatt az alispán két árvaszéki ün-
nöknek magán háznál kénytelen szobát bérelni,
de mert temérdek irat és nyílt folyószám van
kitéve a megsemmisülés mindenféle veszélyének:
a vármegye székháza északkeleti hátsó részének
folytatólagosan leendő sürgős kiépítésének enge-
délyezése iránt a miniszter-elnök urhoz felirat
határozottatott intézetni, egyszersmind az építke-
zés vezetésével megbízott küldöttség — ameny-
nyiben a tervek készen vannak — a nyilvános
pályázati hirdetés közétételével megbízottat.

Az árvaszéki elnök jelentése s a gyámpénz-
tári mérleg szerint a gyámhatósági kezelés alatt
álló árvavagyonok értéke ingatlanokban leltári
becs szerint 4791902 ft, községgépzési kötvé-
nyekben jelzálogi biztosítékra kihelyezve 163655
ft 47 kr, magán kötvényekre kihelyezve 192792
ft 98 kr, takarékpénztárba elhelyezve 207285 ft
63 kr, összesen: 5355636 ft 05 kr. Az árvaszéki
kiadóhivatalban lévő mintegy 1000 db hátralék
van feltüntetve, a mely a munkaerő hiányában
leli magyarázatot. A személyzet szaporítása iránt szin-
tén felterjesztés határozottatott intézetni az illető
ministeriumhoz.

E tárgyak elintézése után vette kezdetét a
vármegye minden bizottsági tagjának megküldött
megyei szabályrendeletek elfogadása, illetve jóvá-
hagyása iránti tárgyalás, amely előreláthatólag
még több napot veend igénybe. A gyűlés esti 6
kor rekesztett be.

Levelezés.

Homonna, 1887. április hó 22-én

Szerény kis városunk, Homonna, a népnevelés terén egy fontos lépéssel haladt előre, folyó hó 16-án.

Már a zempléni vármegyei magyarosító egyesület által is kijelöltetett Homonna mivelődési központul, s már a közel jövőben kilátásba helyeztetett, hogy tőlünk kitelhető anyagi hozzájárulásunkkal kisdudóvó iskolát fog itt az egyesület állítani. Azonban a dolog más kifejlést nyert. Ugyanis helybeli földesurunk, gr. *Andrássy Aladár* ő excellenciája és nemeslelkű neje már előbb gondoskodtak arról, hogy Homonnának, e kedves tartózkodási helyüknek, közműveltségi állapotán a kor kívánalmainak megfelelően javítsanak. Bölcse-
n belátta a nemes grófi család, hogy a nép nevelését legelső elemeiben kell megkezdeni; az élet gondjai s a mindennapi kenyér keresésével elfoglalt családok elhagyott kisdudóvóinak menedéket kell nyújtani, ahol idejekorán találják fel testi és lelki fejlődésüknek gyöngéd vezetését és gondozását. Humanisztikus és hazafias célok sugalmazták a nemesszívű földesuri családot, és saját költségükön fölállították Homonnán a kisdudóvó.

De jótékonyáguk még egy más nem kevésbé üdvös ténnyel gazdagította városunk népnevelésének történetét. Felette kívánatos volt leánynevelésünk rendezése; mert az eddigi osztatlan elemi iskolától egyáltalán nem is várhatta a község, hogy megfelelően azon sokoldalú igényeknek, melyekkel előhaladott korunk a nőneveléssel szemben mai nap fellép. Ezt a reformot szintén most vitte keresztül a patrónus grófi család, különösen a gróf ő excellenciájának a leánynevelésért lelkesedő buzgalma, diszes két tantermet állítván és szerelvén fel a leányok számára, s hivatott tanerőket a Paulay Sz. Vincéről nevezett apáca rendből, állítván az intézet eddigi jeles tanítónője mellé.

Ennek a két intézménynek ünnepies felavatása volt f. hó 16-án, melyre maga az alapító grófi család is lerándult a fővárosból.

Hasonló ünnepeknek követni szokott diszes szokás szerint a róm. kath. templomban misét „*veni sancte*”-t hallgattunk, melyen a grófi családon kívül a helybeli intelligenciának számos tagja volt jelen.

Istentisztelet után, főt. *Szurkay Agoston* apát-plebános úr lelkes szavakban hitta fel a községet, hogy használják fel a nagylelkű patrónus család áldozatkészségéből létrejött közhasznú intézetet gyermekeik nevelésére, s járassák őket szorgalmasan az iskolába; egyúttal emlékeztetése hozta a jelenlétűket, hogy mily őszinte hála méltó az ily nemes tett, mint amelylyel szeretett földes urunk és urnők városunk legfontosabb közügyét, a népnevelést, oly önzetlenül törekednek előre vinni.

A templomból az új iskolai termekbe vonult az intelligencia, melyeknek felszentelése után a

gróf ő excellenciája őszinte szavakban, meleg érdeklődéssel adott kifejezést saját és a gróf nevében városunk emelkedése s jóléte iránti nemes hajlamaiknak, hogy örömmel látják ennek minden rendü közügyeiben a haladást, s hogy e célra, különösen szellemi mozgalmaink istápolása végett bocsátja az általa alapított két humanisztikus intézetet is a község rendelkezésére. Majd a község jó akaratára utalva, a két intézet szellemi ügyeinek vezetését és gondozását főtiszt. *Szurkay Agoston* apát-plebános r. k. elemi iskolai igazgató kezeibe letéve, az intézeteket megnyitottaknak nyilvánítá.

Ezután a város közönsége nevében *Gerecs L.* igazgató mondott meleg szavakkal köszönetet a kegyelm. grófi családnak. Elmondta mennyire le van kötelezve városunk közönsége kulturális fejlődése érdekében tanúsított eme áldozatkészségért; mily jól esik nekünk ez alkalommal is egy újabb jelét látni annak, hogy e szerény kis város, melyhez éppen a kegyelmes család nagynevű őseinek történelmi múltjából mennyi emlék fűződik, nem törődik el szives emlékükből, hanem az ősi patrónusok hagyományos érzelmeitől áthatva szeretettel veszik ennek közügyeit kedves gondjaik közé. Kifejtette, hogy mily sokoldalú jótétemény egy város közönségére egy kisdudóvó iskola, mily fontos szerepe van nemzeti nőnevelésünkben egy rendes elemi és a kegyelmes család által már most is kilátásba helyezett felsőbb leányiskolának. Családok lelki öröme és boldogsága, városunk kulturális fejlődése, édes hazánk és az emberiség közjavanának jó része van e két intézetben leté-
ményezve. Végül a nagy közönség legmélyebb tiszteletének, őszinte ragaszkodásának és hálás köszönetének ismételt nyilvánításával az összes főúri családot élte. Szerény jó kívánatának szüni nem akaró visszhangja lett a zajos éljenzés, melyben a kegyelmes család ott levő tagjait a jelen volt intelligencia részesítette.

Ezután a kint sorfalat képező gyermekcsereg a csinos tantermet elfoglalta, a község pedig a gyermekek szokatlan vigsga feletti rokonszenves hangulattal oszlot szétt.

Adjon Isten sok ilyen főúri családot a hazának!

Beregszász, 1887. április 14.

Tek. szerkesztő ur!

A munkács-beszki di vasut ünnepies megnyitásban részt vett igen tisztelt levelezője a „Zemplén” legközelebb megjelent 15-ik számában azt állítja, hogy Frigyesfalva község nevét hiába keresnők Magyarország térképén, mert ily nevű község nem létezik s hogy a „frigyesfalvi” vasuti állomás *Müller Frigyes* vasuti vállalkozó emlékére es tiszteletére lett elnevezve.

Ez mindenestre téves állítás, mert ha az igen tisztelt levelező ur Beregszász térképét előbb megtekintésre méltatja, akkor könnyen megláthatja volna, hogy Frigyesfalva község a kérdéses vasuti állomástól alig két kilométer távolságra van jelezve a regényes Víznicze patak völgyén, miből kétségtelenül következik, mint tény-
leg áll is, hogy a szóban forgó vasuti megálló, nem a vállalkozó, hanem a községtől, melynek határában fekszik, nyerte elnevezését.

Ezen községet gróf *Sohönbörn Frigyes* telepítette az 1807-ik évben Szepességből behívott német családokból. A telepítvény a 40 es években alakult községgé, van képviselőtestülete, előjárósága, saját pecsétet használ s általában bir mindazon orgánizmus és attributumokkal, melyeket törvényeink egy politikai község fogalmához megkívánnak. Jelenleg 52 házban 537 lakost számlál, kik tulnyomó részben a gróf *Sohönbörn* család tulajdonát képező vasgyárnál lelnék alkalmazást.

A jó érzelmű, de idegen ajku lakosság részéről kifejezésre juttatott óhajhoz képest a beregszászi közmívelődési egyesület kisdudóvóval egybekötött virágzó magyar tannyelvű elemi nép- és ipariskolát tart fent, melyeket a tanköteles gyermekek nagy szorgalommal látogatnak s valóban öröm hallgatni, hogy ez iskolákból kikerült tanulók, mily folyékonyan s szabatosan beszélnek hazánk szép nyelvét.

Különbö a lefolyt ünnepieség egyes mozzanatait híven és igen szépen visszaadó levélbeli közleményre a valóságunk megfelelően enynyit kívántam helyre igazítani.

Fogadja tek. szerkesztő ur tiszteletem nyilvánítását, melylyel vagyok.

alázatos szolgálja:
Tájnál Ödön,
vármegyei főjegyző.

Hirek a nagyvilágból.

Kálnoky gróf közös külügyminiszter nyilatkozata szerint a nemzetközi nyomott politikai helyzet általában lényegesen javult. Ófelsége Kálnoky, ugyszintén *Bylandt-Reidt* gróf hadügyminisztert az aranygyapjas renddel díszítette föl.

Milán szerb király a belgrádi orosz követnél látogatást tett. Ez rossz jelnek tűnik föl az osztrák-magyar diplomácia szemüvegén keresztül nézve.

A szerb és görög királynék látogatóba ké-

szülnek Mehádiába, ahol a Herkules fürdőben időző királynék ven dégei lesznek.

Hirek az országból.

Török-Napoleon gróf Ungvármegye főispánja e minőségben betöltött szolgálatának husz éves jubileumát tegnap ünnepelte meg.

Dr. *Schlauch Lőrinc* szatmári püspök, nagyváradi latin szertartású püspökké nevezetett ki. Az utódjául emlegetett jelöltek névsorában *Dessewffy Sándor* kassai kanonokéval is találkozunk.

Juhász Norbert, a kassai tankerület főigazgatója, aki terhes hivatalát 21 év óta viseli, e napokban nyugdíjaztatott. Utódjául *Sziber Ede*, beszercebányai főigazgató van kijelölve.

A népfölkelés felszereléséből 100,000 bakancs és szijgyártó munka jutott az erdélyrészi vállalkozó kisiparosoknak.

Néh. Borúth Elemér

sajtó alatt lévő munkáinak előfizetői.

— I. közlemény —

Molnár József kir. tanácsos, Gálszécs; Póznér K. Lajos Budapest; Bujánovics Frigyes Tapoly-Izsóp; Pereszélyi István Varannó; Pap Gábor ref. püspök, Komárom; Jámbor Pál (Hiádor) Szabadka; özv. Szerviczky Györgyné Kassa; Vályi Nagy Pál Szeged; Hirschler Lajos Dávidháza; Szatmári Kálmán N.-Beckerek; dr. Obláth Mór Gálszécs; Csider Károly Rimaszombat, (11 példány); Zékány József Kucsán; Székely Miklós Kolozsvár; Ruzsicska Matild Szécs-Polyánka (2 példány); Dapsy Lajos, Dapsy Viktor, Csider Lászlóné Budapest; Násza Géza, Kun Andor, Labát János, Kocsis Lajos Fehérmegye; Dókus Ernő Legenye; Besztercey Ferenc Barancs; Topitzer Izabella Beregszász; Németh József főszentelt püspök, Temesvár; br. Vécsey Sándor Kozma; Raksányi Antal Izbugya. *Pólányi Gyula* gyűjtése: Nagy Pál Örmező; Tellyesniczky József Örmező; Leihntman Vilmos N.-Mihály; Vidder Samu Gátály; Pólányi Gyula, Sladek József, Czibur Bertalan, Vaully Sándor, Papp Gyula, dr. Glück Samu, Schwarz Mór, dr. Pogány Gerő, Pólányi Géza Nagymihály. *Helybeliek*: Láczay Elekné, özv. Hornyay Ferencné, özv. Kazinczy Bálintné, Bideskuthy Sándorné, Farkas Dezsóné, Major Istvánné, Blizman Margit, Háber Gyuláné, dr. Chyzer Kornél, Prámer Alajos. *Pékáry Gyula* gyűjtése, vidékiek: br. Sennyei István Páczin; Vass Imre Sárospatak; Debreczeni Ferenc Gálszécs; Miklós Béla Rozvány; Matyasovszky Kálmán Szerencs; Füzesséry Gyula Füzessér; Kosuth Pál Bodrogszög; Oravecz Sándor Kincsespuszta; Koh Gábor Gálszécs; Dudinszky Dezső Szécskeresztur; Hornyay Ödön Homonna; Rosznáky Agoston Parnó; Algyai István Homonna; Vég Bertalan Sárospatak; Gallovcis Sándor Bekecs; Vladár Emil Kladzán; Kazinczy Artur Berettó; Szemere Emil Nagymező; Kosuth Lajos Bodrogszög; Verner Gyula Varannó; Pilissy Ferdinánd Rozvány; Rimaszombaty Pál O. Liszka; Pécsi Gusztáv Szacsur; Turánszky Ferenc Szalók; Ferber Béla Terebes; Bárczy Balázs Páczin. *Helybeliek*: Németh József, Pékáry Gyula, Rajasics Dániel, dr. Haas Bernát, Juhász Jenő, dr. Rozenháth Sándor, Halász József, Matolay Béla, Német Nándor, Hammersberg Jenő, Karsa Ferenc, Hönsch Dezső, Nagy Béla és Kornstein Ignác.

Különfélék.

A b.-keresztúri honv. emléksoborra Szakácsi Miklós buzgólkodása folytán Gercselyről adakoztak: Szakácsi Miklós 1 ft, Grünberger Emánuel 30 kr. Kozma Antal 50 kr. Davidovics A. 1 ft, Markovics Miksa 50 kr. Kövér Lajos 40 kr. Benyo István 1 ft, összesen 4 ft 70 krral, mely összeget a „Zemplén” 17-ik számában kimutatott 35 ft 34 krhoz adván, szerkesztőségünkhöz máig befolyt: 40 ft 4 kr.

(Honv. tiszti előléptetés.) A májusi előléptetések során S.-a.-Ujhelyben *Körmendy Lajos* százados valóságos zászlóalj parancsnokká, *Kuharik János* főhadnagy századosná, *Marschalkó Kálmán* tiszthelyettes hadnagygyá lettek kinevezve. Fogadják egyenkint és összesen szerencsekívánatunkat.

(Főispáni ebéd.) A múlt hó 28-án kezdődő vármegyei közgyűlés alkalmából s a vármegye háza nagy termében szeretett főispánunk fényes ebédet adott. A dusan felterített asztaloknál mintegy száz foglaltak helyet. Hosszabb pauza után egyszerre megeredt a toasztok rohamos árja. *Viczmándy Ö., Zombori Gedő, Páza Sándor, Prámer Alajos, Matolai Etele, Lencses* valamint a házi gazdának szónoki inverziókban gazdag pohárköszöntői a kedélyeket teljes mértékben fölwillanyozták, s a fehér asztaloknál uralkodott feszelen jó kedv kellemes bevezetőjeül szolgált a zöld asztaloknál előre láthatólag 4—5 napra terjedhető farszto munkának.

(Midőn mai tárcánkban) a tarka fővárosi társaskörök egy találó életképét bemutatjuk, egy-idejűleg tudomására hozzuk a nyájas olvasónak, hogy annak szerzőjétől közelebb egy nagyszabású regény fog megindulni egyik legelterjedtebb országos politikai lap hasábjain, mely után remélhető, hogy meg fogja engedni a szellemi irónó, hogy a nagyközönség nevével is megismerkedjék, melyet most még a szerénység álcája eltakarni óhajt. Lapunkra nézve különben mindenkor örömmel lesz minden pillanat, amidőn „Ilona“ akár inkognitó, akár teljes címevel díszesítve a jövőben szíves leendő azt egy-egy szellemi kincsével megajándékozni.

(Jótekonycélú hangverseny.) A XXXIII. népfelkelési zászlóalj tisztképző tanfolyamának hallgatói a kurzus befejeztével, vagyis f. évi május hó 3-ikán S.-a.-Ujhelyben, a városi színház termében, hangversenyt rendeznek. A hangverseny tiszta jövedelme a m. kir. honvéd özvegyek és árvák országos nyugdíjintézetének alapjának gyarapítására fog fordítatni. Műsor: I. a) Liszt F.: „Puritánok“ — ábránd. b) Moszkovszky M.: Valse. — Zongorán előadja: *Thomán István* népfelkelő t. j. II. „Népfelkelési induló.“ Szövegét írta: *Muszkalay Tivadár* népf. t. j. Zenéjét szerette: *Thomán István* népf. t. j. Éneklő: *Margitai József* népf. t. j. III. „A népfelkelés.“ Szatirikus tankötemény. Irta: *Nyírvidéki Szírius* I. oszt. népfelkelő. Felolvassa *Dongó Gy. Géza* népf. t. j. IV. a) Verdi: „Románc“ Aida-dalműből, b) *Krebs* „Otthon.“ Éneklő: *Margitai József* népf. t. j. V. a) *Chopin F.*: Polonaise F-dur, b) U. az Chant polonaise, c) *Liszt F.*: Rhapsodie hongroise. Zongorán előadja: *Thomán István* népf. t. j. A hangverseny kezdete: pontban esteli 8 órakor. A hangversenyt kívánatra tánc követi. Helyárak: Oldalpáholy 3 ft. Szemközti fekvő páholy 4 ft. I-só rendű zártzések 1 ft. II-od rendű zártzések 80 kr. III-ad rendű zártzések és emeleti körszék 60 kr. Földszinti álló hely 40 kr. Karzat 20 kr. Felülzúzókosztonnyal fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók *Szentgyörgyi Vilmos* népf. t. j. kereskedésében Sátoralja-Ujhelyt. A jótekonycél iránt való tekintetből a helybeli és vidéki nagyjérdemű közönségnek mennél teljesebb számban leendő megjelenését mély tisztelettel kéri: Sátoralja-Ujhelyben, 1887. évi április hó 30-án. A rendezőség.

(A s.-a.-ujhelyi népfelkelő-tiszti tanfolyam) hallgatói a Wänzl és Wernld-ígyerekkel való első lögyakorlatot ma egy hete tartották meg igen szép sikerrel. A lövéseknek 90%-a a 100—300 lépésnyi távolságra eső célnak megfelelő volt. A kánikulai hőségben elcsigázott hadiak d. u. 2 órakor tábori étkezéshez telepedtek s igen szép számú és díszes vendégközönség jelenlétében késő estig maradtak a lövőtéren. A hazafias szellemű pohárköszöntőben sem volt hiány. *Szánky Nándor* tábornok a népfelkelő tisztjelöltekért, *Mátolai Ettele Szánky* tbnokért, *Dongó Géza* Matolaiért és a jelenvolt hölgyekért, *Kossuth János* Stéger honv. főhadnagyért emelték poharaikat. A második és e tanfolyam alkalmával az utolsó lögyakorlat ma fog végbe menni. Holnap menetgyakorlatot végeznek csatárláncokba fejlődve, Patakig meg vissza (28,4 klm.) teljes hadi felszerelésben. A tanfolyam f. hó 2-án leszereléssel végződik.

(Köszönet nyilvánítás.) Dolozselek Albert s.-a.-ujhelyi lakos mézeskalácsosnak, aki a múlt hó 24-én tartott céllövészeti gyakorlat alkalmával egy kényelmes sátor, minden díj nélkül, volt szíves átengedni s ez által főleg a multságunkat becses megjelenésükkel szerencsétlenítő hölgy-közönségnek kellemes szolgálatot tett — köszönetet mondanak: a s.-a.-ujhelyi népf. tiszt tanfolyam hallgatói.

(Jakab Lajos) kassai színigazgató jól szervezett és fegyelmzett dráma-, népsz., vigjáték- és operett-társulatával a jövő héten városunkban 6—12 előadás tartamára kívánna pihenőt tartani Eperjéről S.-a.-Ujhelyen való átutaztatásban; mi ha megvalósul, minden esetre élvezetes színi esték örömeinek nézünk elibe.

(Pártmozgalom.) A s.-a.-ujhelyi orsz. gyűlési választó kerület 48-as és függetlenségi pártja *Blizmann Ferenc* pártalelnök vezetése alatt ma egy hete, a s.-a.-ujhelyi tornacsarnokban, gyéren látogatott értekezletet tartott, melyen végeztetett, hogy a párt szervezkedni fog s képviselő-jelöltül *Battha Pál* földbirtokos lett *egyhangulag* ajánlva és kikiáltva.

(A himlő) ez idő szerint leginkább el van terjedve B.-Olaszi, E.-Horváti, Komlósa és 3 Hutta községeiben, hol áldozatait rakásra szedi

(Megyei orvosgyógyászati egyesületünk) m. hó 28-án tartotta tisztújító közgyűlését. A titkári állástól már a múlt gyűlésen visszalépett *dr. Weissberg Zsigmond* helyébe titkáru *dr. Rik Gusztáv* választatott meg; egyéb változás az ügyvivők között nem történt. A közülésnek, mely késő estig tartott, nagy érdeket kölcsönzött két igen értékes előadás. *Dr. Raisz Gedeon* Nagymihályból két általa igen szép sikerrel műtett súlyos sebészi esetet mutatott be, mit a viruló egészségnek öröme, személyesen megjelent, két beteg igazolt. *Dr. Kun Zoltán* Sárospatakról több általa, részben

felhalt, részben módosított gégetükrészeti és műtő eszközt mutatott be s a közgyűlés örömdetes tudomást szerzett e téren jól ismert tagjának kiváló leleményességéről. Ez új találmányu műszereket legközelebb megjelenendő gégetükrészeti munkájában fogja a tágabb szakkörökkel megismertetni.

(Iparlovag.) A fővárosi napi lapokban emlegetett *ál-Wencheim Viktor* gf. (?) aki huszárkadet-örmesternek hazudja magát, a múlt héten városunkban is megfordult. Azon ürügy alatt, hogy *gf. Török Napóleon* nagybátyjától jövet tárcáját Csapon elvesztette s a legnagyobb zavarban van, becsületszavával nyugtatott, póstaforultára szóló kölcsönöket csinált és sarkon fordulva nyomtalanul eltűnt. A rófi kerülő szélhámos igazi neve: *Goldberger L.*

(Magyar stílus a Hegyalján) Egyik tudósítónk kuriozumként, a következő eredeti halotti bizonyítványt közli velünk: „Bizonitvan A meniben a halotti Góm (= halott kém) hon nintsen, a bíróság éngem kiküldet, hogy nézen még a Gyereket, még is néztem és a gyermek valoban megholt és batran ellehet temetni Kelt stb. X. Y., s. k. tanácsos.

(Dr Tóth Elek) Tolcsva és vidékén közszeretnek örövendő orvos, a múlt napokban tiszteltbeli járás-orvossá nevezetett ki.

(A színészek Tokajtól) búcsút vettek. Április 19-én „Cigánybáró“, operettet adtak szép számú közönség gyönyörűségére. Ha végig tekintünk a rövid évad fölött, írja levelezőnk, be kell ösmernünk, hogy az anyagi eredmény nem felelt meg a színigazgató várakozásának. De ezen nem lehet csodálkozni. Annak nem a közönség, részben maga a társulat, részben a megváltozott viszonyok az okai. Mi részünkről csak sajnálunk, ha a miskolci színtársulat kedvét veszítvén nem keresné fel többé városunkat, mert akkor ismét holmi *Szegedi-és Bánfalvi-féle* 4-ed rendű társulatokra lennének utalva. Jobb idő, kedvezőbb viszonyok (s nem szülő munkáltatás idején, s nagy mérvű elhalálzás után) olcsóbb helyárak nem (1 ft 80 kr) és kitűnő összevágó (nem csak éppen operett) előadások mellett *Kövcsey* direktor urnak duzzogó kevb helyett duzzadó bugyeláris lenne az utraivaló. (—y—)

(Vizbe fult) *Zipszky József*, gönci lakos dohány csempész, a mint Sáránál a Bodrog folyón át akart kelni, a vízbe bukott és ott nyomtalanul eltűnt. A segítségére siető atyafiak csakis a kalapot és a hát-dohányt tudták kimenteni. A szerencsétlent neje és öt kiskoru árvaia siratja.

Egyesületi élet.

Meghívó.

A m. szent Korona országainak vörös-kereszt egyesülete országos közgyűlést f. évi május hó 11-ikén délelőtt 11 órakor a m. éjszakai vasút-társaság tanácstermében fogja megtartani.

Azon t. c. egyesületi tagokat, kik a gyűlésen részt venni s az e célra engedélyezett mérsékelt áru vasuti jegyeket igénybe venni óhajtják, felhívom, hogy az igazoló jegyeknek idejekorán való megszerezhetése végett május hó 3-ikáig utazási szándékukat nálam bejelenteni sziveskedjenek.

S. a.-Ujhely, 1887. április 28.

Chyzer Kornél.

a s.-a.-ujhelyi fiók-egyesület elnöke.

Nyilvános nyugtázás.

A s.-a. ujhelyi árvasegélyző- és jótekonycé-egyesület részére befolyt fizetésekről folyó évi február hó 26-tól április 30-ig:

A zempléni megyei kereskedelmi-, ipar-, termény- és hitelbank adománya az árvaház építésére 20 ft. 1886-iki tagdíj: *Bencsik István* r. tagtól 3 ft. 1887-iki tagdíj: *Kapy Lajos* új r. tagtól 3 ft. Összesen: 26 ft.

S.-a.-Ujhely, 1887. április 30.

Chyzer Kornél.

e. pénztárnok.

CSARNOK.

A népfelkelők céllövészetén.

Mottó: „Akár milyen előkelő, Most még csak köz-népfelkelő.“

Ha visszagondolunk mi, egy évet szolgált veteránok, az abrikoltásra, mikor káplár ur, Csutak, bagó zamatu baka ékes szólással ütze ki belőlünk a cibil bundás nyezettséget és formált, kit 34-es, kit 43-as bakává, képezett az ő felsége előtt való defilézás művészetére, ha eszünkbe jutott dicsőségesen őrnagyoskodó boldogult „Dobos kapitány**“ dörge-delmes kommandója, s a dunkli és kurta irányból megsejtett erőteljes kecsgetései: bizony megirigylünk a huszonegy napos önkényteseket, akiknek huszár hadnagys fői a menázsit, akiket a generalis és alispány buzdítanak ékes pohárköszöntőkkel a hazamentésre

De hát kezdjük elejéről a dolgot. Sokan

azt hitték tavaly ilyenkor, hogy háboru idején majd csak a Wihs szellős szaleltijében fogják fagyalt szopogatással türethetővé tett kannikulai délutánokon olvasgatni az újságok harctéri tudósításait, áldva jó sorsukat, amely megkímélte őket a helytől, ahol lönek nagyot is gyakran és kár eshetik emberben, állatban; egy szép reggel arra ébredtenek, hogy:

Mars adjustirungban vagyok egész nap Gyenge vállam stb. . . . stb. . . .

És a kényelmes cibil életmódban korán meghajásodásnak indult legény felhuzza a vörös nadrágot, kék zubbonyt, fűzős bakkancsot, fejébe nyomja az ormótlan téglavörös sapkát, s kiegészítve a kinczerek által is kevésre becsült gyilkos szerszámmal prezentálják magukat muszkaverő népfelkelői minőségükben. Félelmetes gléda! Akad köztük olyan is, akinek kerekre érett hája őrnagyi sarzsit pretendálhatna, ha hogy Mars ezelőtt 25 évvel adoptálta volna kadétkának. De olyan akárhány, aki oda állhatna a katonabanda hegyibe az ezüstgömbös nagy bottal, melyet felbökve zengzetes cinnadrattát hangoztatna a sok fuvó, csengő hangszer. Némelyiknek pedig olyan jó öreg sarzszi kinézése van, hogy az embernek szinte kedve lenne megkérdezni tőle, vajjon fenyegette-e a sarkával a fránya burkust Szadovánál. Közbe aztán láthatunk igazi rekruta alakokat is, arcukon sejtelen-szerű tudatával a fegyverviselő jogos önértetnek. Mindnyájuknál érvényesül különben az uniformissal járó hegykeség, a katona attitűdje, mely a gyakori figyelmeztetések után, hogy „ki a mell, fel a fő, be a has“ katona szem előtt is acceptálható formát ölt. Egy hét alatt már nem szalutálják meg a levélhordót és a fináncot, s a tiszt előtt nem emelnek sapkát, megtanulták, amit eddig baka értelemben nem tudtak; jární, állani, előírászerű tisztességtudással szalutálni és löni. Igen is! pedig volt közöttük akárhány, aki csak annyit tudott puskáról, hogy az néha nagyot pukkan, amikor is felettebb egészségtelen dolog a likas vége elé állani.

Mikor Soma barátom kezébe vette a pangancót, kezdtem ószintén sajnálni a békákat, melyek az áprilisi napfényben langyolt mocsárvízben brekegtek, ümmögtek a velencei lagunákra emlékeztető lövő téren. Hanem aztán annál nagyobb volt csalódásom, mert egy „sitzer“ öreg baka is megirigyelte volna, úgy hasba lödözte a kéreg papír figurát, 12 lövés talált 15-ből. Meg vagyok győződve, hogy az első pör megnyerése nem okozott néki akkora örömet, mint az, mikor a jelző rudra erősített piros kört magasra emelte a célmutató baka. Nem is lehetett Somával beszélni az nap, pedig rá járt a rud gondatlanságáért, amit nem hallgatok el, s a „megrovási kaland“ alantabb olvasható. De nemcsak az extra megénekelt Soma, hanem általában az összes felkelők jól löttek, a legyengébbek is körül-belől oda küldték a golyót, ahová kellett, nem pedig — amint mi veteránok képzeljük — ahová azoknak menni méltóztatnék.

Eddig csak bületint irtunk, hanem most jön a java. Már t. i. nem az irás java, hanem az átélt eseményeké. Amint eldőrdültek az utolsó lövések, elhangzott a kürtös lefuvása (szent magyar kommandó könyörülj rajtam) siettünk a mézes kalácsos sátor alatt improvizált táborhelyre. Hizalmas látvány tárult éhes szemek elé! Öblös üst mosolygott felénk, benne a tábori szakács-tudomány remeke a gulyáshus, mellette egy terjedelmes pléh-tepsi, benne fölhalmozva a barna pirosra kiszült lacipecsenye, melynek ropogós bőre forró zsirban puhára pállott őszötvérje néma ékes-szólással dicsérte avatott mesterét. Ezt az igéző képet egy bombamozsár kaliberü kondér egészítette ki tejfeles és olvasztott vajjal leöntött olvasztékos liptai turóba gyümöszölt galuskával. Akinek étvágyát e látvány föl nem ébreszti vala a legsajnálatra méltóbb ember leendett, méltó arra, hogy valamely titkos dráma író tragédiát írjon róla. Hanem hogy közöttünk olyan nem akadt az már bizonyos. Így már aztán hálás dolog népfelkelni, gondoltam magamban és áldottam a pillanatot, amelyben meghivattam vendégnek. Es — óh fátum! csakhamar bebizonyosodott, hogy nincs teljes boldogság a nap alatt. Mikor ugyan is helyet foglaltunk az X lábu asztal mellett s előtünk párolgott a legétvágyingerlőbb gulyásos, kiszült, hogy nincs kanál, tányérunk körül tétovázó kezeinkbe csak kés és villa akadt. Eszembe jutott a mesebeli királyfi, aki előtt hoszu epedő keresés után megjelent szive oltárképe, de gonosz büvölet következtében nem tudta megölelni, mert karjai vállába húzódtak, mint a csigabiga szarvacskái, mikor a gyermek megérinti azokat. Mi voltunk a 19-ik század Tantalusai. Hanem minden baj magával hozza orvosságát is, úgy segítettünk magunkon, mint hajdan Diogenes és lön asztalszerte szüresülés. A *Ragyás* pláne sörös pohárból itta a paprikás lét, váljék egészségére. Szídtuk ám a Somát — mert ő lett volna a kellner — hanem azon nem fogott semmi, a tizenkét találás feletti örömeiben szivszélhűdés fenyegette.

*) Már minthogy csak a kapitánysága boldogult őt magát sokáig éltesse Mars, akinek szerelmes gyermeke.

De azért jó volt minden. Szivesebb házi gazdákat már kívánni sem lehet, mint a népfelkelők voltak s utóvégre is inkább olyasmi hiányozzék, amivel, mint az amit enni kell; lévén különben is hagyományos katonáknál az élelmezés körüli zavar, amelyből úgy látszik a hadsereg legfiatalabb hájtásának is kijut. Hanem Bakhusnak már volt mivel áldozni, hangzott is ő pogány felségének dicsőségére a teméntelen pohárcsengés. Mikor azután a jóllakottság derüje sugárzott az arcokon társaságszerte, melyet a sűrűn sültögetett boros flaskó-batteriák és a Lajos bácsi törül metszett, zaftos mondásai hatványoztak, a bőrébe nem férő jó kedvig megeredtek a pohárköszöntések csatornáit. Valóságos puskaporos toasztak voltak, nemcsak vonatkozásukban a legjobb katonákra, hanem s főképp, mert jól sülték, mint a szárazon tartott puskapor. A kifogástalan kedélyesség megtalálta a kellő alaphangot, a pohárköszöntések talpraesett kifejezéseiben s az előismerés, mit a népfelkelők minden tekintetben jól kiérdemelték, első sorban a tanfolyam derék vezetőit dicsérte.

Nem utolsó látvány volt, mikor azt a subtilis hadnagyocskát vállaira emelte egy — legalább is — alezredesi sarzsínak megfelelő potrohu népfelkelő és megtáncoltatta a gyepon, mint ahogy jókedvű kereszt apa szokta dévajkodó keresztfiacskáját. Ezen felemelő hatása egy vállalkozó népfelkelőnek sátorrengető kacagásra gerjesztette a különben is vig társaságot. Mintha a

nagy Kristóf a kis Kristóffal nyargalozott volna előttünk a kristóférti aszfalton.

Mikor aztán a jó kedv elérte a tetőfokát. Szerettünk volna a torzsási levelesbe lenni, azokkal, akiknek nagyon éreztük a hiányát. Képzeltünkben huzta is Lajos, hogy: „Ég a kunyhóropog a nád” stb., stb., hanem sajnos, nem volt se szép leány, se cigány. Pedig milyen kosztümső majáliskát lehetett volna hevenyészni ott a gyepon, soha szebbet. Tábori kép: háttérbe a sátor, oldalt gulába rakott fegyverek, szerteszejel heverésző bakák, középtű meg tulipiros kendőcskébe, népies jelmezbe — a la kis markotányosnők — öltöztetett szépeinek a táncra képes népfelkelőkkel lejtve — a csárdást, jókora svungba hozott cigányzene mellett! Ez lett volna aztán hatalmas népfelkelő felavatás, melynek hatása alatt ezen baljóslatu ősi jelmondat: »Dulce et decorum est pro patria mori«, így lett volna magyarra fordítható. »Édes és ékes dolog a házáért iölkelni«. De azért, hogy ez nem így volt, nem zúgolódnunk, csak hát emberi természetünkbe rejlik mindig olyast kívánni, ami nincs. Tekintve azonban könnyű megvalósíthatását azon képzelti bivaak-jelenetnek, elmondhatjuk népfelkelőinkre — tekintettel műkedvelő katona voltukra — hogy elkéstek egy jó gondolattal.

Azaz hogy pardon! Nem késtek el, csak halasztást vettek igénybe, mert örömmel értesü-

lünk, hogy népfelkelőink, amint kibujnak a honvédő-baka uniformis gubójából, mint civil pillék egy élvezetes estével lepnek meg bennünket, kedélyre, szivre és értelemre hatni képes tehetségüknek produkálásával, melynek, hogy a vége mártogatós, kopogós — szóval igazi Marsfiakhoz illő — csárdás leend, azt mindnyáján hiszszük, óhajtjuk, sőt — türelmetlenül várjuk.

A szives viszontlátás közeli reményében üdv derék népfelkelőinknek és háromszoros »hurrah«, meg csillaghullás-kívánat azok hivatászerü vezetőinek.

Szerkesztőségiposta.

T. GY. A. urnak, helyben. Az ön kedélye nagyon roszul lehet hangolva. Panaszával tessék a levelében aposztrofált hivatalhoz fordulni.

Hozzá. Nem hozzánk való!

Levelézőknek. Tokaj. Tészüke miatt nagyot kellett rövidíteni rajta.

Szukács L. uruak, Bpest. Az illető számot Sz. K. urra címezve annak idejében elküldettük, de úgy látszik önhöz nem jutott el, kérelmét közöltük a kiadóhivattal. Igéretére számítnak.

Felelős szerkesztők:

PAYZSOSS ANDOR és HORVÁTH JÓZSEF.

Főmunkatárs: DONGÓ GY. GÉZA.

Kiadótulajdonos: ÖZV. BORUTH ELEMÉRNÉ.

HIRDETME NYEK.

Tenyészbika árverés.

Mélt. gróf Forgách Sándor ur uradalmaiban rendesen törzskönyvezett, s külön-külön tisztán tenyésztett tisztavérü tehenészetek szaporulatából jelenleg

simmentháli fajta	5 db	1 $\frac{1}{2}$ —2 $\frac{1}{2}$	éves koru
algau	5	2—2 $\frac{1}{2}$	„
mülltháli	1	2	„

összesen 11 db tenyészizgazolvánnyal is ellátott növendék-bikák folyó évi május hó 2-án reggeli 10 órakor Pethő-Szinyén (Abauj-Torna megye v. á. Kassa) önkéntes szóbeli árverés útján eladatnak.

Az uradalmi intézőség.

409. kb. sz.

T. Zemplénavarmegye alispánjától.

Hirdetmény.

A m. kir. közmunka- és közlekedési ministerium folyó évi 12943. sz. a. kelt rendeletével a magyar északkeleti vasutársulat kérelme folytán a s.-a.-ujhelyi vasutállomás kibővítéséhez szükséges 2 hold 439 □ öl gróf Wallis Gyuláné szül. gróf Somogyi Ilona tulajdonát képező földterületnek kisajátítását elrendelvé, ezen kisajátítási eljárás határidejéül az 1881. évi XLI. t. cz. 33.

ELVESZETT

egy h a t v a n ö t frtról szóló és Burger Móríc, Meuman Móríc, Kelner Ignác ung-megyei, és Wirtschafter Herman kis-kövesdi lakosok aláírásával ellátott VÁLTÓ. Ezen váltó szerencsés megtalálója kértik azt e lapok kiadóhivatalánál letenni, hol is érdemlett jutalmat megkapja.

Tk. 713/1887. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kovács Ferencz végrehajtónak Nagy Borbála férj. Molnárné mint Dajka Imréné vagyonkezelője végrehajtsát

szenvető elleni 35 frt tökéketelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a szerencsi kir. járásbiróság területén lévő Ond község határában fekvő az ondi 38. sz. tjkvben Nagy Andrásné szül. Nagy Klára tulajdonánál felvett (845—846.) hr. sz. »Baba« nevű szőlőre 76 frt becs- és kikiáltási ár és az ondi 299. sz. tjkvben 1/6-od részben végrehajtás alatt álló Nagy Klára, 3/6-od részben végrehajtás alatt nem álló Nagy Miklósné szül. Papp Katalin és 2/6-od részben végrehajtás alatt szintén nem álló Nagy Lajos és Nagy Zsuzsanna tulajdonánál felvett 665. hr. számú, a »Gordonyon« levő szőlőre az 1881. 60. t. cz. 165. §-a alapján egészben 520 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban azon megjegyzéssel, hogy az ondi 299. sz. tjkvben özv. Nagy Miklósné javára C. r. sorszám alatt bekebelezett haszonélvezeti jog az árverés által nem érintetik, — elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi május hó 31-ik napján d. e. 10 órakor Ond község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10/6-át vagyis 7 ft 60 krt s 52 ftot készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóságnál, Szerencsen 1887. évi márczius hó 14-ik napján.

Kiss György,
kir. albiró.

§-a alapján f. évi május 16-ik napjának d. e. 10 óráját a s.-a.-ujhelyi vasuti állomásra és innét folytatólag a helyszínére tűzvéni ki, az eljárás foganatosításával pedig Évva András közig. biz. tag elnöklete alatt: Diószeghy János, Szerviczky Ödön biz. tagokat és Fűzy Kálmán tb. főjegyzőt bizom meg.

Miről az érdekelt felek azon kijelentéssel értesítettek, hogy a bizottság a kisajátítási terv végleges megállapítása iránt meg nem jelenésük esetén is érdemileg fog határozni.

S.-a.-Ujhely, 1887. április 14.

A főispán ur távollétében:

VICZMÁNDY ÖDÖN,

főjegyző,

közig. biz. h. elnök.

CZIGELKAI

Lajos-forrás.

Jódtartalmu égvényes konyhasós savanyuviz. Első rangu **gyógyviz.** Dr. Oppel-czer tanár szerint »Magyarország csoda-gyógyvize.«

István-forrás.

Legdúsabb szén- és szik-sav tartalmu. **Borviz.** Megszünteteti a gyomor-bántalmakat és előmozditja az emésztést; emellett jónak bizonyult óvszer a kolera ellen.

Gróf Erdődy István ő excellentiájának forrás-kezelősége:

Czigelka, Sárosmegye.

Kapható minden fűszerkereskedésben és vendéglőben.

1748/1887. ig. szám.

Birtokeladási hirdetmény.

A nagyméltóságú k. pénzügyministerium f. hó 13-iki 6238. számú rendelete folytán **folyó évi június 6-án d. e. 9 órakor Tokajban**, a k. sóhivatal helyiségében, a tokaji kincstári unadalomhoz tartozó alább nevezett birtokok a kített becsárakon és feltételek mellett nyilvános árveréssel eladatnak, és pedig:

	Kikiáltási ár:
1) a tizza-ladányi nagybérleti 947 ¹²⁹⁶ hold	94781 frt — kr.
2) a " " karakó-legelő 373 ¹²⁰⁰ "	23775 frt 60 kr.
3) a tokaji fegyveresi földek 176 ¹¹⁹ "	34140 frt — kr.
4) a tizza-ladányi I-ső dűlő 75 ³⁰⁰ "	11268 frt 75 kr.
5) a " " II-ik " 75 ³⁰⁰ "	11250 frt — kr.
6) a " " III-ik " 120 ¹⁴⁰⁰ "	18131 frt 25 kr.
7) a " " IV-ik " 91 ⁵⁰⁰ "	13696 frt 88 kr.
8) a " " erdei legelő 162 ^{800/1600} "	4641 frt 80 kr.

Versenyezni kívánók tartoznak az árverés megkezdése előtt a venni kívánt tárgy kikiáltási árának 10/6-át bánatpénzül letenni.

Írásbeli zárt ajánlatok a jelzett bánatpénz és oly záradékkal ellátva, hogy versenyző a feltételeket ismeri, s magát azoknak feltétlen aláveti, a szóbeli árverés megkezdéseig elfogadtnak.

Utóajánlatok feltétlen visszautasítottak.

A részletes feltételek alulirt igazgatóság, ugy a miscolci kincstári ispánságnál megtekinthetők.

Budapest, 1887. ápril 18-án.

Ó-budai m. k. jószágigazgatóság.

Verseny tárgyalási hirdetmény.

A Zemplén vármegyei államépítészeti hivatal területén levő Miskolc-Gerendai államuton 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. és 1892. években eszközlendő kavics-szállítás biztosítása iránt a f. 1887. évi május hó 10-ikén a m. kir. közm. és közl. miniszterium és a fenérintett államépítészeti hivatal helyiségében zárt írásbeli ajánlatok útján verseny-tárgyalás tartatik.

Felhivatnak ennél fogva vállalkozni kívánók, hogy ajánlataikat a közm. és közl. ministerium segéd-hivatalainak igazgatójához vagy a fenérintett államépítészeti hivatalhoz címezve legkésőbb a kitűzött tárgyalási nap d. e. 10 órájáig nyujtsák be. A később beérkezett ajánlatok, valamint általában a bármikor beérkezett táviratok figyelembe vétetni nem fognak.

Az öt pecséttel zárt ajánlatok borítékán a címezésen felül világosan kiírandó az államépítészeti hivatal és államút neve, melyre az ajánlat vonatkozik.

Az ajánlatok az építészeti hivatalnál átvehető ajánlati minta és felosztási kimutatás szerint teendők.

Az esetben, ha oly könemre tétetik ajánlat, mely a ministerium által helyben hagyott, az építészeti hivatalnál ki tett kömintától eltér, a szállítani kívánt kőanyag-nak a vállalkozó pecséttel ellátott két mintája az ajánlathoz csatolandó s egyúttal a felosztási kimutatás 7. rovatában a termelési hely is — honnan a szállítás fogantatandó lesz, megjelölendő.

Egy-egy útrészletre nézve csak egy ár hozható ajánlatba, mely a ministerium által helyben hagyott s az építészeti hivatalnál ki tett mintára vagy bár attól eltérő de legalább is oly minőségű anyagra kell vonatkoznia.

Minden ajánlattevő az ajánlatok beadására kitűzött határnaptól kezdve nyolc hétig kötve marad ajánlatához s a már benyújtott ajánlatok többé vissza nem vehetők.

Az építészeti hivatal területén átvonuló minden egyes államut vonalra külön ajánlatok nyujtandók be.

Azon államútvonalak csupán egyes részeire vonatkozó ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

Ugy az ajánlat, mint a hozzá mellékelt felosztási kimutatás szabályszerűen bélyegezendő, s mind kettő ajánlattevő által aláírandó.

Az ajánlathoz a bánat-pénznek az adóhivatalba, illetőleg állam-pénztárba történt befizetéséről kiállított nyugta csatolandó.

A bánat-pénznek a tárgyalásnál alapul szolgáló felosztásban kitett mennyiség után az ajánlattevő által ígért árak összegeinek legalább 5%-át kell kitenne.

Készpénz vagy érték-papírok az ajánlatok mellett el nem fogadtatnak.

Azon ajánlattevőknek, kiknek ajánlatai nem fogadtattak el, bánat-pénzüket az árlejtés eredménye feletti határozat hozatal után fog kiadni.

A tett ajánlat az illető vállalkozóra nézve azonnal, a kimutatásra nézve pedig csak azon naptól fogva kötelező a mikor az a közm. és közl. ministerium által elfogadtatik.

A szállítandó kavics-mennyiség átlaga a szállítási szerződés és részletes tételek, az ajánlati minta és annak mellékletét képező felosztási kimutatás és köminták az államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthető illetve átvehető.

Kelt S.-a.-Ujhelyt. 1887. ápril 22-én.

Zemplénmegyei m. kir. építészeti hivatal

a hivatal főnöke:

Hönsch Dezső,
kir. mérnök.

Első zemplénmegyei honi bútór-csarnok megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy **folyó évi ápril hó 1-16-án** kezdve a főtéren (Mattyasovszky-féle házban) egy a fenti czim alatt kereskedélegileg bejegyzett és dúsan berendezett

BÚTOR-RAKTÁRT

nyitottam, mely egyidejűleg **asztalos- és kárpitos-műhelylyel** van egybekötve, hol is minden szakba vágó munkák a legjutányosabb áron kaphatók. Munkásaim és butoraimat a budapesti asztalos- és kárpitos műipar-műhelyből szerkeztem be, magam pedig a fővárosban szintén folyton e szakban működtem; ezen előnyök azon kellemes helyzetbe juttatnak, hogy a n. é. közönség kívánalmait minden tekintetben kielégíthetem és főtörekvésem oda irányul, hogy nagyrabecsült vevőimnek a legizlésteljesebb munkát szolgáltatassam ki. — Ezenkívül még egy

tükör-, kép- és vasbútor-raktárt

is rendeztem be, hol a legfinomabb arany- és politurozott keretű tükrök és képek, valamint vasbutorok kaphatók.

Dúsan és izlésteljesen összeállított raktáram megtekintésére a n. é. közönséget tiszteltetlennel meghívom.

A n. é. közönség pártfogását tiszteletteljesen kérve, maradtam

S. a.-Ujhely, 1887. ápril hó 1-én

alázatos tisztelettel

JAKOBOVITS ARMIN.

12-25

TK. 565. sz.
1887.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Fried Herman végrehajtatónak Boros Andrásné szül. Kutos Borbála végrehajtatást szenvedő elleni 40 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtatási ügyében a szerencsi kir. járásbírósa területén lévő Monok község határában fekvő, a monoki 591. sz. tjkvben Boros Andrásné szül. Kutos Borbála tulajdonán felvett 2606. hr. számú „Lete” szőlőre 346 frt becs- és kikiáltási ár és az ugyanazon számú tjkvben 2449. hr. számú „Bogoly” nevű szőlőre 170 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi május hó 23-ik napján délelőtti 10 órakor Monok községe házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 34 frt 60 krt és 17 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. törvénycikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósa mint tkvi hatóságnál Szerencsen, 1887. évi március hó 13-ik napján.

Kiss György,
kir. aljbíró.

Tk. 3751. sz.
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dobozy László jogutóda végrehajtatónak Stubenfell Móríc végrehajtatást szenvedett elleni 200 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtatási ügyéből kifolyólag a tokaji kir. járásbírósa területén lévő O.-Liszka fekvő, az o.-liszka 124. sz. tjkvben 1686, 840, 2560, 3331, 3569, 2143, 1636. hr. sz. a. foglalt ingatlanokra az árverést 459 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi május hó 27-ik napján délelőtti 9 órakor O.-Liszka város házában megtartandó

nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik LX-ik törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. év nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a tokaji kir. járásbírósa mint tkvi hatóságnál Tokajban, 1886. december 31-ik napján.

Sill Henrik,
kir. aljbíró.

321. sz.
TK. 1887.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-mihályi kir. járásbírósa, mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szabó János dereglyői lakos végrehajtatónak Mátyás Mihályné szül. Lesnyánszki Zsuzsanna végrehajtatást szenvedő elleni 48 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtatási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a nagy-mihályi kir. járásbírósa) területén lévő Szalók község határában fekvő, a szalóki 1. sz. tjkvben A I. 2-17. és A II. 1-16. sorszám alatt foglalt urb. birtokból Mátyás Mihályné szül. Lesnyánszki Zsuzsannát illető jutaléka az árverést 284 frt 60 krtban és illetőleg 252 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi július hó 5-ik napján délelőtti 10 órakor Szalók község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 28 forint 46 krajczárt és illetőleg 25 forint 20 krt osztr. ért. készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 70. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a nagy-mihályi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál, 1887. évi ápril 17-én.

Olesváry Bertalan,
kir. járásbíró.

HIRDETMEYNY.

Ezennel van szerencsém a mélyen tisztelt közönség szives tudomására hozni, hogy **évek hosszú során fenálló, gazdagon felszerelt s ugy a kor igényeinek, mint a legjobb minőségnek teljesen megfelelő és e tekintetben a vevő közönség bizalmát bíró**

butorraktáramat

az időközben beállott versenynyel szemben **jelentékenyen leszállított árak** mellett bocsátom a vevő közönség rendelkezésére.

Magamat továbbra is szives pártfogásába ajánlva, vagyok

S.-a.-Ujhely, 1887. ápril 14

alázatos szolgálja

JELENEK ADÁM.

3-10

3 1/2 lóerejű GŐZMOZGONYOK fa-, szén- és szalmatüzelésre a legszilárdabb szerkezetű, könnyen szállítható és új szerkezetű GŐZCSÉPLŐGÉPEK szeges dobbal, kettős tisztító művel, árpatoklyászolóval és osztályozó hengerrel. Ár 3150 frt és azon felül. Munkaképesség 10 óra alatt 3000—6000 kéve Jótállás.	MAGYAR GŐZCSÉPLŐKÉSZLETEK GROSSMANN ÉS RAUSCHENBACH-TÓL BUDAPESTEN.	4, 6, 8 lóerejű gőzcséplő-készletek verőléces dobbal és vaskerettel, legújabb, legszilárdabb szerkezet; ekék, vetőgépek, ROSTÁK, MALMOK, morzsolók, SZECSKA- és RÉPAVÁGÓ, és mindennemű más MEZŐGAZDASÁGI gépek.
Az 1885-ik BUDAPESTI ALTALÁNOS ORSZÁGOS KIÁLLÍTÁSON NAGY DISZOKLEVÉL.	GROSSMANN ÉS RAUSCHENBACH 7-10 ELSŐ MAGYAR GAZDASÁGI GÉPGYÁRA külső váci-ut 7. BUDAPEST külső váci-ut 7.	Budapestre felránduló vevők kizárólag és egyenesen gyárunkba (5 percnyire az osztr. államasuttól) jönni kéretnek.

A ki kétségben van a felett,

hogy a hirdalokban feldicsért gyógyszerek közül melyiket használja betegségé ellen, az írjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetnek Lipcsébe s kérje a „Betegbarát” című röpiratot. E könyvecskeben nemcsak a legjobbaknak bizonyult háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem **betegségekről szóló jelentések** is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziszér is elegendő arra, hogy még a látszólag gyógyíthatatlan betegség is szerencsésen elhárítható. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésre áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s ez ekkor egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát” megrendelését elmulasztani. E figyelemreméltó könyvecske segítségével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A röpirat megküldése a megrendelőnek **költségébe nem kerül.**

Kapható S.-a.-Ujhelyben: KINCSESSY PÉTER és ZLINSZKY JÓZSEF apógytárában valamint a főraktárnok TÖRÖK JÓZSEF apógytárában Budapestben.

Hirdetmény.

Székó község határában fekvő 443. kat. holdnyi egy tagba levő birtok, Ungvárhoz 3/4 órányira. Uri lak, és hozzá megfelelő gazdasági épületekkel ellátva, őszi vetés és az évi takarmány-terméssel, ugy cseléd-élelemre életnemű, — a benetinei erdőből évente 200 méter fa kiszolgáltatással folyó évi november hó 1-től bérbe adó, A lakház beludvarral azonnal lakható

Értekezhetni Szalók u p. Z.-Buttka

Thuránszky Ferenc
tulajdonossal.

TK. 725. sz.
1887.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai királyi járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Rosenberg Márkus végrehajthatónak Hamlyák János mint néhai Harvanik György kiskoru gyermekei Harvan Hanya és Borbála törvényes gondnoka és Harvan Mária férj. Maskulyák Andrásné végrehajthatást szenvedők ellen 120 forint tőkeövetelés és jutalékai iránt végrehajthatási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a homonnai kir. bíróság) területén lévő Nagy-Kemence községe és határában fekvő, a nagy-kemencei 11. sz. tjkönyvben A I. 1-25. sorszám alatt foglalt 1/2-ed volt urb. bel- és kültelekből, valamint 1-4. sorszám alatt foglalt taksás birtokból fele részben Harvanik Györgyöt illető jutaléokra az árverést 567 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi június hó 13-ik napján délelőtt 9 órakor Nagy-Kemence község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladati fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 56 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. tc. 42-ik §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóságnál, 1887. március 28-án.

Hornyay,
kir. albiró.

Legjobb asztali- és üditő-ital.

Hazánk legkedveltebb
savanyuvize

A MOHAI **ÁGNES** FORRÁS,

mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfelsőbb körökben is.

Ő fensége
József főhcg. és ő felsége Milán szerb király
asztalán rendes italul szolgál.

Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb Fiumében is épugymint hazánkban általánosan a kolera megbetegedés ellen praeservatív gyógyszernek bizonyult.

Friss töltésben az ország minden gyógyszertárában, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

Országos főraktár
ÉDESKUTY L.
m. kir. és szerb kir. udvari ásványviz-szállítónál
BUDAPESTEN, Erzsébet-tér 7. sz.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Sátoralja-Ujhelytt kapható: Kormos Gyula, Szentgyörgyi Vilmos Behyna testvérek és Malártsik György urak kereskedéseikben.

Kitűnő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Az 1886-ik évi elszáll. 2.000,000 palaczk.

1895/87. sz.

Árlejtési hirdetmény.

Alulírott kir. adóhivatal részéről közhírré tétetik, miként a ladmóczi határban fekvő IV. sz. 23 1/2 hold és a zempléni határban fekvő III. sz. 14 1/4 hold területi Bodrog átmetszési terület egyelőre f. évi június 1-től kezdve 5 évre haszonbérbe adandó lévén, azokra a nyilvános árverés f. évi május 18-ának d u. 2 órájára az alulírt kir. adóhivatal hivatalos helyiségébe kitűzetett, miért is az árverelni óhajtok abbeli kiértésítés mellett, hogy ugy az árverési feltételek, mint a bérbe adandó területek vázrajzai az alulírt hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők; felszólítatnak, hogy a kikiáltási árnak megfelelő bánatpénzzel (és pedig a ladmóczi átmetszésre nézve 30 ft; a zemplénire nézve pedig 20 frttal) a kiírt határidőben és helyen jelentkezzenek.

S.-a.-Ujhely, 1887. ápril 25.
M. kir. adóhivatal:

Bokor Ernő,
ellenőr.

Moldoványi Géza,
m. kir. adótárnok.